

"Ik wil".

Marcus 6:25 mgd.

"Ik wil", natuurlijk, daar ben ik een mens voor. Een mens is een willend wezen, begiftigd met ziel en zintuigen.

Ik ben geschapen om te willen wat God wil. Mijn willen en werken werd gedragen door de liefde en de gemeenschap met God. Hij heeft mij goed geschapen.

Zo is het niet gebleven. Ik heb geluisterd naar de stem van de slang. Mijn wil is ingegaan op het leugenwoord en Satans wil is in mij ingegaan en door mij overgenomen.

Nu is mijn wil geheel bedorven. Ik wilde als God zijn. Ik wilde mezelf zijn, buiten en tegenover God. Ik wilde kennen goed en kwaad.

Ik heb gezien, begeerd, genomen en gegeten.

Ik wilde niet leven in de wil van God.

Dáárom is mijn wilsleven verwoest...tegenovergesteld aan de wil van God.

Ik heb dat bewezen door mijn gedachten, woorden en werken...doende de wil des vleses en der gedachten.

Ik wil...Wat wil ik? Ik wil mijn eigen wil eren, koesteren, doordrijven...laten overwinnen. Ik wil niet wat God wil.

O, een stroom van jammer vloeit uit de onzalige fontein van onze verdorven wil. Het weerspanning overtreden baant zich een weg..

Adam heeft niet gewild.

Israël heeft Mijner niet gewild.

Zijn Woorden niet willen horen.

Zijn bestraffing niet gewild.

Zijn Wet terzijde geschoven.

IK WIL.....In Marcus 6 zijn het de woorden van de dochter van Herodias.

Herodes, haar stiefvader, is jarig. De zaal is

vol met genodigden. Daar treedt de dochter van Herodias naar voren. Zij voert een dans uit. De aanwezigen vergapen zich aan dit wel-lustig tafereel...Bravo!

Herodes heeft er schik in. Wàt een dochter! Hij belooft haar te zullen geven wat ze maar wenst. De dochter mag eisen...tot de helft van z'n koninkrijk.

Dronkemanspraat! Herodes heeft niets weg te geven. Hij is slechts een vazal van de keizer. De dochter raadpleegt haar moeder. Ze komt bij de duivel te biecht.

Johannes de Doper zit in de gevangenis. Hij zit daar om der waarheids wille. Hij heeft Herodes de waarheid gezegd. Herodes had geen recht op de vrouw van z'n broeder. Herodias voelt zich diep gekrenkt. Zij zou deze Johannes uit de weg willen ruimen. Tot op heden was dat haar niet gelukt. Herodes vreesde Johannes.

Nu grijpt Herodias haar kans. Ze geeft haar dochter de raad om het hoofd van Johannes te eisen. Nu spoedt zich het kroost dat behagen schept in moeders woord, op hetzelfde doolpad voort.

Dochterlief haast zich naar haar stiefvader en zegt: IK WIL! Wat? Het hoofd van Johannes de Doper!

Ziedaar...ik wil...de waarheid niet...het goede niet.

Ik ben alzo verdorven, dat mijn wil verenigd is met de wil van de moordenaar...de leugenaar van de beginne...Satan.

IK WIL...De dochter krijgt haar eis vervuld. Johannes wordt het hoofd afgeslagen. De beul merkt niets. Eerder dan het hoofd van Johannes in de mand rolt, is zijn geest reeds in de gewesten van de eeuwige zaligheid aangekomen..

Terecht merkt dr.v.Leeuwen op: "Herodes volgt de traditie van Edom; van het geslacht der

Herodessen, die als Idumeërs, afstammelingen van Edom, zich vijanden betoonden van het volk Gods en de zaak des Heeren.

Herodes de Grote, zijn vader, tracht door de kindermoord van Bethlehem de geboren Koning der Joden uit de weg te ruimen; Herodes Antipas, de zoon, maakt zich schuldig aan de moord op de Doper, onder de invloed van een overspelige vrouw, wier haat en wraakzucht niet wilde rusten eer de lastige profeet is gevallen. Herodes Agrippa 1, zijn zoon, is de man die ten gevalle van de Joden de apostel Jakobus laat onthoofden, en de kleinzoon, Herodes Agrippa 2, is behulpzaam bij de verwoesting van Jeruzalem".

IK WIL. Hier zien we de mens buiten God, geheel beheerst door de wil des vleses en der gedachten.

Maar wat denkt u van de man die onderwezen was in het Woord en de wil van God? Paulus? Hij WILDE de Heere een dienst bewijzen door de volgelingen van Jezus van Nazareth uit te roeien van de aarde. Een volmacht wilde hij hebben om ook in het buitenland de ketters op te sporen en te vervolgen. Hij blies dreiging en moord...had behagen in de dood van Stefanus. Ja, hij heeft het "onwetend" gedaan. Toch...hoe erg! Ten dieptste richt zich de tegenstand tegen de genade. Gijlieden wilt tot Mij niet komen. Jeruzalem, gij hebt niet gewild!

Afschuwelijk: er is geen mens die goed op aarde doet.

IK WIL. Deze ik-wil heeft mij het leven gekost. Deze ik-wil heeft mij gemaakt tot mens zonder hoop.

Deze ik-wil is geïnspireerd door de kwaadwillige duivel.

Voor deze ik-wil zijn de poorten der gerechtigheid gesloten.

Is dit het laatste woord? Neen! Gode zij dank!
Boven en vóór de ikwillige mens is daar de gro-
te IK BEN.

De duivel is te laat.

De mens met zijn "IK WIL" is te laat. Een
eeuwigheid te laat!

Goddeloze danseres..je bent te laat!

Onberispelijke Paulus..je bent te laat!

Wie onder de zon had dat kunnen denken? Te
laat!

Satan kwam te laat. De mens komt te laat. Bo-
ven alles en allen staat de: IK BEN DIE IK BEN.
IK ZAL ZIJN.

"Ik, de HEERE, die de Eerste ben, en met de
Laatste ben Ik Dezelfde. Ik, de Eerste zeg tot
Sion: Zie, zie ze daar! en tot Jeruzalem: Ik
zal een blijde boodschapper geven. Want Ik zag
toe, maar er was niemand, zelfs onder dezen,
maar er was geen raadgever, dat Ik hem zou vra-
gen, en zij Mij een antwoord geven zouden".

(Jes. 41.)

IK WIL..mens, doe er het zwijgen maar toe.

't Is te laat! Je bent te laat om de eerste te
zijn en te vroeg om de laatste te zijn. Boven
ons is de Eeuwige. Hij heeft "Vrederaad" ge-
houden.

Eer nood en dood inkwamen, heeft de Eeuwige
het antwoord gegeven. De Vader heeft Zijn Zoon
uitverkoren: "Ziet, Mijn Knecht, Dien Ik onder-
steun, Mijn Uitverkorene, in Dewelke Mijn ziel
een welbehagen heeft! Ik heb Mijn geest op Hem
gegeven; Hij zal het recht de heidenen voort-
brengen. Ik, de HEERE, heb U geroepen in ge-
rechtigheid, en Ik zal u bij Uw hand grijpen;
en Ik zal U behoeden, en Ik zal U geven tot een
Verbond des volks, tot een Licht der heidenen.
Ik ben de HEERE, dat is Mijn Naam; en Mijn eer
zal Ik geen anderen geven, noch Mijn lof de ge-
seden beelden.

Zingt de Heere een nieuw lied, Zijn lof van
het einde der aarde!"

De Zoon heeft gewild: Ik Kom om Uw Wil te doen. Ik heb lust, o mijn God! om Uw welbehagen te doen; en Uw Wet is in het midden Mijns ingewands. Ik boodschap de gerechtigheid in de grote gemeente; zie, Mijn lippen bedwing Ik niet; HEERE! Gij weet het.

De Heilige Geest zegt: IK WIL! Ik zal Hem het lichaam toebereiden, Ik zal op Hem rusten, zonder mate. Ik zal Hem leiden naar Uw Raad. HEERE! Gij zijt ons geweest een Toevlucht van geslacht tot geslacht. EER DE BERGEN GEBOREN WAREN, EN GIJ DE AARDE EN DE WERELD VOORTGEBRACHT HAD, JA, VAN EEUWIGHEID TOT EEUWIGHEID ZIJT GIJ GOD.

Geprezen zij de NAAM! De WILLENDE GOD is de WERKENDE GOD.

Ik ben te laat. De trein is een eeuwigheid geleden vertrokken.

Lang geleden is de trein aangekomen.

IK WIL?

Ik wilde me inschepen voor
een land waar ik nog niet bestond

onderweg ben ik verdronken

alleen om niet al te weerloos

aan te spoelen later

lieg ik een vlot

lieg ik een reddingsboei

lieg ik mijn hoofd boven water

E.W.

IK WIL? Wat? Het is niet desgene die wil. Ik ben te laat. Ik sta voor een voldongen feit.

De beslissing is reeds gevallen. Ik wil...

dansen? Dreiging en moord blazen? De waarheid

ten onder houden? Weet, dat je verloren hebt!

God was in Christus! Hij zegt: Hoort Hem!

Saul, Saul, wat vervolgt gij Mij?

Wie zijt Gij, Heere?

Ik ben Jezus, Dien gij vervolgt. Het is u

hard de verzenen tegen de prikkels te slaan.

Heere, wat WILT Gij, dat ik doen zal?

Voor zulk een overmacht van genade moet "ik

wil" opzij.

Uw wil geschiede. Wat bij mensen onmogelijk is, is mogelijk bij God. Hij werkt het willen en het werken naar Zijn welbehagen.

Ik-wil wordt in het nauw gebracht door HIJ WIL. Dat is mogelijk geworden door de dood van "ik-wil" op Golgotha.

En verder? Als ik het goede wil doen, ligt het kwade mij bij. En wat ik in het vlees leef, dat leef ik door het geloof van de Zoon van God. Tussen de muren van het: Ik, ellendig mens.. klinkt de belijdenis: Ik dank God, door Jezus Christus!

Het is geschied en het is volbracht.

Zalig de armen van geest, die be-amen. Zalig de onzaligen die geloven: Ik ben te laat, maar HIJ heeft gedacht aan Zijn genade. Hij wil en zij zullen! Hij heeft vraag en antwoord gereed. Dat vervulle onze harten met vrolijkheid! Wij wissen achter het net met ons: Ik wil.

Of zijn wij sterker dan Hij? Bent u mistroostig over uw ik-wil? Denkt u: Hoe komt er ooit een einde aan dat: Ik wil?

Hij geve ons de troost van Zijn wil. In welke wil wij geheiligd zijn, door de offerande des lichaams van Jezus Christus, eenmaal geschied.

 Zo gij Zijn stem dan heden hoort,
 Gelooft Zijn heil en troostrijk Woord;
 Verhardt u niet, maar laat u leiden,

Hartelijk gegroet, lieve lezer!

D.C.O.

oo00oo